

**UCHWAŁA NR XIII/106/2015
RADY GMINY RZEKUŃ**

z dnia 29 grudnia 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Rzekuń

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2015 poz. 1515) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013r, poz. 267 ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Skargę Pani Krystyny L. uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, które stanowi integralną część uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Rzekuń do przekazania skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Edward Gryczka

Uzasadnienie

Pismem z dnia 19.11.2015 r. pani Krystyna L. złożyła skargę na nienależyte wykonywanie zadań ciążących na Wójcie Gminy Rzekuń w zakresie utrzymania w stanie nadającym się do użytku drogi nr 694 w Rzekuniu. Skarżąca zarzuca, że droga uniemożliwia korzystanie z niej mieszkańcom gminy Rzekuń. Mieszkańcy w celu zapewnienia dojazdu korzystają z nieruchomości skarżącej. W piśmie skarżąca podnosi, iż informowała Wójta o podjęciu działań w celu "zagrodzenia swojej nieruchomości", co uniemożliwi przejazd mieszkańcom. Nadmieniam również, że zgodnie z ustawą o drogach publicznych to na zarządcy drogi gminnej spoczywa obowiązek jej utrzymania w należyтым stanie. Skarżąca wnosiła o uwzględnienie skargi i podjęcie działań zmierzających do udroźnienia drogi i umożliwienie jej pełnego korzystania ze swojej własności, która graniczy z drogą nr 694.

Art. 229 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, iż jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, o ile zadania lub działania nie dotyczą spraw zleconych z zakresu administracji rządowej, jest rada gminy.

Z kolei z art. 18a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że Rada Gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy; w tym celu powołuje komisję rewizyjną, ust. 4 tego artykułu głosi natomiast, że komisja rewizyjna wykonuje inne zadania zlecone przez radę w zakresie kontroli.

W związku z powyższym uchwałą nr XII/97/2015 Rady Gminy Rzekuń Komisja Rewizyjna została zobowiązana do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego do dnia 31.12.2015 r. Stanowisko wypracowane przez Komisję Rewizyjną przedstawiono Radzie Gminy Rzekuń w formie projektu uchwały Rady Gminy Rzekuń.

Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 14.12.2015 r. zapoznała się z dokumentacją, poczyniła następujące ustalenia faktyczne i stwierdziła, że:

1. droga nr 694 jest drogą gminną wewnętrzną, nie posiada kategorii publicznej drogi gminnej;
2. zapewnia dojazd do jednego domostwa;
3. w dniu 21.07.2015 r. przeprowadzone zostały negocjacje pomiędzy Panem Stanisławem Godziną- Wójtem Gminy Rzekuń a Państwem Krystyną i Tadeuszem L. dotyczące wyrażenia zgody na poszerzenie drogi gminnej nr 694 położonej w msc. Rzekuń. W ustaleniach obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego gm. Rzekuń przewiduje się poszerzenie drogi nr 694 od 8 do 10 m. Za zgodą właścicieli nieruchomości w 2010 r. na działce 161, na planowanym poszerzeniu drogi nr 694 wybudowano przepompownię ścieków. Podczas negocjacji Strony ustaliły, że Państwo L. wyrażają zgodę na podział działki nr 161 i wydzielenie w pasie o długości 110 m i szerokości 4 m działki po pow. 452 m² (od drogi powiatowej relacji Rzekuń - Czarnowiec) na poszerzenie drogi gminnej oraz że podział odbędzie się na ich wniosek. Wójt natomiast zobowiązał się dokonać podziału geodezyjnego na koszt Gminy oraz wypłacić odszkodowanie w ustalonej wysokości, które zostanie wypłacone po uprawomocnieniu się decyzji o podział nieruchomości, w terminie do końca sierpnia 2015 r.
4. w dniu 22.07.2015 r. wydano Postanowienie opiniujące pozytywnie przedłożony projekt podziału działki nr 161, gm. Rzekuń;
5. w dniu 29.09.2015 r. w obecności geodety przyjęto granice nieruchomości;
6. dnia 10.08.2015 r. małż. L. złożyli wniosek o wydanie decyzji zatwierdzającej podział nieruchomości tj. działki nr 161 o pow. 0,33 ha w gm. Rzekuń będącą ich własnością;
7. dnia 12.08.2015 r. została wydana decyzja zatwierdzająca projekt podziału nieruchomości;

8. dnia 19.08.2015 r. Państwo L. oświadczyli, że decyzja Wójta Gminy Rzekuń z dnia 12.08.2015 r. jest zgodna z wnioskiem i wnoszą o nadanie klauzuli wykonalności;

9. dnia 20.08.2015 r. zawarto Porozumienie między Państwem L. a Wójtem Gminy Rzekuń w sprawie odszkodowania za grunt wyznaczony pod drogę gminną położoną w obrębie Rzekuń, gm. Rzekuń;

10. dnia 20.08.2015 r. wydano dyspozycję wypłaty należnego odszkodowania, zgodnie z zawartym Porozumieniem.

Przytoczone ustalenia faktyczne pozostają w bezpośrednim związku ze złożoną skargą, tj. dotyczą drogi nr 694, która według twierdzeń skarżącej pozostaje nieprzejezdna. Natomiast dnia 28.09.2015 r. wydano polecenie dostarczenia mieszanki żwirowej (36 m³) do miejscowości Rzekuń wg wskazań sołtysa wsi p. Edwarda D. Tym samym zapewniono udrożnienie drogi nr 694.

Komisja Rewizyjna dokonała również wizji lokalnej na drodze nr 694 i ustaliła, że droga została wyżwirowana i jest przejezdna. Poszerzenie jej nastąpiło w sierpniu bieżącego roku. Jest to zbyt krótki okres czasu, aby można było mówić o bezczynności czy nienależytym wykonywaniu zadań przez Wójta Gminy, systematycznie droga ta jest nawożona. Na chwilę obecną przejazd drogą został zapewniony.

Warto w tym miejscu dodać, że jedną z podstawowych różnic między drogą publiczną a drogą wewnętrzną stanowi stosunkowo wąski krąg podmiotów uprawnionych do korzystania z drogi. To zawężenie wynika z założenia, że drogi wewnętrzne nie stanowią przedmiotu prawa powszechnego korzystania. Korzystanie z dróg wewnętrznych podlega regulacji prawa cywilnego, w tym przepisom o ochronie prawa własności (patrz W. Maciejko, P. Zabomiak, Ustawa o drogach publicznych. Komentarz, LexisNexis 2010, wydanie 1, s. 66). Do dróg wewnętrznych w stosunkowo niewielkim zakresie odnoszą się przepisy udp oraz przepisy Prawa o ruchu drogowym (ustawa z 20.06.1997 r., t. jedn. Dz. U. z 2005 r., Nr 108, poz. 908 ze zm.). Warto też dodać, iż żadne przepisy prawa publicznego nie określają wymogów co do standardu dróg wewnętrznych. Standard ich utrzymania zależy od potrzeb, ale i jak słusznie zauważył WSA w Szczecinie, od środków budżetowych, którymi dysponuje gmina na te i inne potrzeby mieszczące się w zakresie jej działania.

Skoro zatem obowiązujące przepisy, zarówno w stosunku do dróg gminnych, jak i dróg wewnętrznych stanowiących własność gminy, nie przewidują załatwiania wniosków mieszkańców dotyczących inwestycji drogowych w drodze postępowania administracyjnego, kończącego się wydaniem decyzji lub postanowienia, brak jest podstaw do objęcia działań czy bezczynności organów w tym zakresie kontrolą w postępowaniu sądownoadministracyjnym.

Komisja Rewizyjna podziela pogląd judykatury wyrażony w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego I OSK 1423/10, że "z przepisów ustawy o drogach publicznych nie wynika dla organów gminy obowiązek niezwłocznego podjęcia określonych przez mieszkańca gminy czynności w zakresie wykonania budowy lub modernizacji jakiegokolwiek wskazanej przez niego drogi (gminnej, wewnętrznej) położonej na terenie gminy."

Zgodnie z ustawą o samorządzie terytorialnym gmina, co warte podkreślenia, samodzielnie decyduje o zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty, w tym o konieczności budowy określonych dróg gminnych. Z faktu, że zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty – w zakresie dróg gminnych – należy do obowiązkowych zadań własnych gminy, nie wynika obowiązek gminy budowy drogi w miejscu preferowanym przez mieszkańców. Innymi słowy należy stwierdzić, że nałożenie przez powołane przepisy na gminę obowiązku budowy drogi nie prowadzi do powstania po stronie mieszkańca gminy ani żadnego innego podmiotu, np. inwestora budującego osiedle mieszkaniowe uprawnienia na podstawie, którego przysługiwałoby mu żądanie o budowę przez gminę drogi (za wyrok NSA I OSK 1423/10).

Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 14.12.2015 r. rozpatrzyła skargę wniesioną przez p. Krystynę L. i w efekcie wydała opinię o uznaniu przedmiotowej skargi za bezzasadną. Opinia

Komisji Rewizyjnej została podjęta stosunkiem 5 głosów za uznaniem skargi za bezzasadną, w obecności 5 członków Komisji, przy stanie wynoszącym 5 członków, tym samym Komisja Rewizyjna wyraziła swoje stanowisko w sprawie.

Z uwagi na powyższe stanowisko, Komisja Rewizyjna rekomenduje Radzie Gminy uznanie skargi za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Edward Gryczka